

Dresden d. 16te Januar 1827.

1827.

12 8

Majestät Sagen sendt kall til ham om dem i de nye smygerne
Vedlig og yndet det Pustet at kunne ombringe dem om sin Agtsk.

Politique og Calmaroli en byer meget udyndelige fordi
de i dem brin til mig har font den godhed at lade dem selv

Dahl, som anbefaler sig paa det bedste, har bedt mig at
fransette paa sine Sagen følgende Brev: "i alle at lade

"Lage en Form over hans Brev, men, desuden dets i en anden ind
"og saa at sende dem dem som afsat der er gjalt 3 à 4 Affektuer"

"gaa sunde dem to à to paa de i Egtes - alle sammen, Affektuer,
"gaa og dem, adlydende til dem som den Cometer i Hamborg.

"Gnaad Dahl har at uelagge for dem, Affektueren de. liden
"Gaa ned paa Brevet d. paa anden Maade at gaa som dyning

"for, saa at han til Hermann sendt betale Orløbet. Dem
"skinnod Gaa som ilden betale andelstet med om de vil

"Lage til alle med nogle Avbriden, som han er beredt
"til med Lidelighed at sende dem." —

Dahls Sjovne Medlemde Brev, at nye Brev og Brev
Kallin, vil han villes sig at med sendt Vedligingen som,

som Brevet d. 3te Angust, so forbi. Gaa Oplagets til
Medlem i Hjertenspen, Brevet alle saa for det første udsat.

Min Brev kalder dem for det første fordi de har villet
vinder sende i dem dem. Gaa ilden min Omridning og

min Solstør for dem. villet mig ender at helpe, dets
Lange dem Vedliget af min uindfledede Gjengjæld
og Gengjæld.

Fogens Bergh

Højskolen, eller den!

Thorvaldsens Museums
ARKIV.

Demne saa uanstabelig som indsteg udkomne dem
af 16te December har foraa sagt mig den sandste Gode.
Bragtet jeg paa ingen Maade vover at tilgaa mig
halsdelene af de smygerne ytringer som de med dem
sednauelige udselige Brev og Gode har anordnet
saa mig, saa nu det mig dog, selv inden for dem
af min egen Denordighed, for stor en evigt og hilsnede
at gaa i Thorvaldsens Brev for noget mere end at
gaa almindeligt Menneske, til at jeg ilden sendt
Gode mig vover af gaaen Hjerte.

Hoguen sid inden dem dem indlot, Gaa
Gaa Kitzthum forlade Dresden for at besøge en Gode

Dater

Hendelbaars

Herr Chatovad Thorvaldsen

Adress af daunabrog d. h.

i Rom.

16/1 1827

Datter i Coburg. Efter hans Anmodning meddeltes jeg ham
 indholdet Indholdet af samme og gav mig snart det i
 Affeent med sinde Orde, hvoraf det vil se sig at han
 agter vel snart at indfarten til Lougen at lade Herrmann
 komme for sig fra Rom for at modtage Eugens Brev.
 Derfor ønsker Herr Vitthum endnu naar paa flere
 Forgangsmaal, men som alle vor af den Natur at jeg
 gav svare at det er ikke nok den, eller den, rimod
 at finde, med samme Usparsel, Lidelighed til i
 mig selv husemand at lide det fortagende Arbeide;
 thi at dets Mening og Saad vil blive fulgt
 som at Orde selv, der for nu Herr Vitthums
 indseende agtelse, saavel for dets alene
 som for dets Forskelighed mig Lougen.
 Hvad iøvrigt det første Forgangsmaal betræffer, nemlig
 Indholdet i Marmor af Eugens Brev, da maa
 Herr Vitthum have glæde, at jeg fra Lejndelen
 af gjorde det til en conditio sine qua non, at den
 sandt Alid i Rom, vunde for at saadant stante under
 dets Pris og Tilbedning, endda for at behagde
 Herrmann Lidelighed til at forsette sin Tand i Rom.

Herr

svarede ham med. Forrige indseer Vitthums Orde, at
 hans Brev er saa fremmed sommer overens.

Det er en Sandhed, at i det saa økonomisk-ordentlige
 Brev man selv selv søger at bringe i Forsegning
 hvor for en Dm at fortagende overens kan koste?
 For altsaa at opfyldt sin pligt ved at saadant angende,
 er det at Herr Vitthum overlades til den, eller den,
 og saa i økonomisk Henseende at angende Betingelserne
 for Herrmanns Arbeide. Altsaa vil ingen af dem,
 hvem kommer til at lide.

Med Hensyn til Kostumet, er det vistnok en egen
 Sag. de næste lignende Forbættelse af Eugens vor af
 Vogel, og i Løbet, efter den Maler, Stilhed af Steinla,
 og begge vor i Uniform. Her kan ikke dets den
 gine det seagte.

En Tandale i Forgaad med Eugens første
 Minister, Herr Lissiedel, om det fortagende Arbeide,
 bad han mig at beridne den, forstod den, hans
 forbindelse end for alle det Jor de gav indseer og
 indseer med hans unge Landmand i Rom, Juelen
 om sig selv den Grad de var eller Liden blev i Romtiden.
 4. Gaar ved Jofel tog han mig tilfide og sagde mig at g.

Maji